

[Henry Christensen.]

vente, har været udstrakt enighed. Det er altså ikke spørgsmålet om placeringen af tjenestemændene i forhold til det øvrige samfund, der har været grundlaget for diskussionen mellem os, det er derimod visse andre problemer, og jeg vil gerne have lejlighed til at gøre nogle bemærkninger til de svar, der er givet på de spørgsmål, som jeg stillede i min tale i formiddags.

Ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, gjorde nogle temmelig skarpe bemærkninger over for de synspunkter, som venstre havde givet udtryk for. Det ærede medlem talte om, at jurister havde svært ved at læse indenad, og karakteriserede venstres synspunkter som hykleriske. Dette sidste gjorde et dybt indtryk på mig. Det forekom mig at være en alvorlig beskyldning, og jeg har ladet undersøge, hvad der ligger i dette ord. Jeg har fået oplyst, at der i „Ordbog over det danske Sprog“ — det findes i 8. bind, sp. 957 — står nogle forklaringer derpå, og jeg har fundet det naturligt især at hente forklaringen i et gammelt værk af en mand, der hedder F. C. Eilschov, fra det 18. århundrede. Værket hedder: „Beviis, at Naturens Lov ikke forbyder Respect imod Fruentimmeret“, og jeg er særlig glad for at henvise hertil, for jeg har personlig stor respekt for det ærede medlem. Forklaringen på hykleri i dette værk — her beder jeg om tilladelse til at citere — går ud på, at

„Hyklerie, det er en Ferdighed i at tillægge en person med Vidende og Villje større Ære end den tilkommer.“

Efter at have fået denne oplysning er jeg lidt mere beroliget; så var det måske ikke så slemt ment endda, og med denne lidt velvillige fortolkning håber jeg at have banet vejen for at få lidt større forståelse fra det ærede medlem, end der var i formiddags.

Det ærede medlem talte flere gange om venstres indstilling i kommissionen. Jeg vil gerne understrege, at det ærede medlem på intet tidspunkt bestred rigtigheden af den fremstilling, jeg havde givet af arbejdets gang i kommissionen, og det af gode grunde, for jeg tror ikke, at rigtigheden heraf kan bestrides. Det, det ærede medlem

ville hæfte sig ved, var det, jeg har kaldt og fortsat vil kalde at give en misvisende orientering om de forskellige forhold. Venstre kunne have formuleret et andet grundlag; venstres repræsentanter har ikke benyttet lejligheden til at formulere eller konkret givet udtryk for et standpunkt; der er ikke i kommissionen stillet forslag o. s. v., siger det ærede medlem. Det er det, jeg kalder misvisende. Som jeg gjorde opmærksom på, har vi i kommissionen et meget betydeligt materiale, hvoraf en stor del udtrykkeligt bygger på og udbygger synspunkter og standpunkter og forslag, der er stillet af venstre; og det forslag, hvorpå vi til sidst gik ind på at forhandle, og som langt fra imødekom vore principielle synspunkter, var udtryk for handlingsvilje. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at det er bilag 6 til udvalg 4 af 16. januar 1958, hvoraf vi, så vidt jeg erindrer, begge var medlemmer. Det er formuleret i paragraffer og stykker o. s. v., så fornemt som det overhovedet kan være. Derfor var der altså et grundlag, hvis det ærede medlem ville have været med, hvis det ærede medlem ville have lagt sine og det radikale venstres kræfter sammen med vore.

Over for det, som det ærede medlem og andre har været inde på, at det skulle være et grundlag, venstre benyttede, eller noget i den retning, tror jeg, jeg kan sige, at ingen under forhandlingernes gang, så længe vi har diskuteret dette, har været i tvivl om, at her drejede det sig om synspunkter, der var afgørende for venstre. Det er jo ikke således, at venstre den sidste dag i kommissionen kom og sagde: ja men nu har vi fundet på dette, det vil vi gerne have tiltrådt, ellers vil vi ikke være med. Sådan er det jo ikke. Det ærede medlem og andre ved, at vi positivt har været med i arbejdet ud fra de synspunkter, vi har forfægtet fra første færd, og at vi klart har givet udtryk for, at en indrømmelse på disse punkter var aldeles afgørende for os. Det ved det ærede medlem, det er ingen overraskelse for det ærede medlem, som jeg heller ikke vil tro det er det for de øvrige medlemmer af kommissionen. Dette vil jeg gerne have sagt, for jeg tror, det er nyttigt, om vi her drøfter disse ting fuldstændig åbent, og jeg vil gerne have mig frabedt beskyldninger for, at der